



สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094



วันอาทิตย์ที่ 4 กรกฎาคม 2010 ปีที่ 44 ฉบับที่ 2423

วาติกันที่ 14 เทศกาลธรรมดา ปี C

พระวาจา (ลก 10:1-12, 17-20)

ต่อจากนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งศิษย์อีกเจ็ดสิบสองคนและทรงส่งเขาล่องหน้าพระองค์เป็นคู่ ๆ ไปทุกตำบลทุกเมืองที่พระองค์จะเสด็จ พระองค์คริสต์กับเขาว่า "ข้าวที่จะเกี่ยวมีมาก แต่คนงานมีน้อย จงวอนขอเจ้าของนาให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวข้าวของพระองค์เถิด จงไปเถิด เราส่งท่านทั้งหลายไปคูดูกนกและในฝูงสุนัขป่า อย่านำถุงเงิน ย่ามหรือรองเท้าไปด้วย อย่าเสียเวลาพักทักทายผู้ใดตามทาง เมื่อท่านเข้าบ้านใด จงกล่าวก่อนว่า "สันติสุขจงมีแก่บ้านนี้เถิด" ถ้ามีผู้สมควรจะรับสันติสุขอยู่ที่นั่น สันติสุขของท่านจะอยู่กับเขา มิฉะนั้น สันติสุขของท่านจะกลับมายุ่งกับท่านอีก จงพักอาศัยในบ้านนั้น กินและดื่มของที่เขานำมาให้ เพราะว่าคนงานสมควรที่จะได้รับค่าจ้างของตน อย่าเข้าบ้านนี้ออกบ้านโน้น เมื่อท่านเข้าไปในเมืองใดและเขาต้อนรับท่าน จงกินของที่เขานำมาตั้งให้ จงรักษาผู้เจ็บป่วยในเมืองนั้นและบอกเขาว่า "พระอาณาจักรของ

ปีพระสงฆ์



พระสงฆ์เป็น :

- ความรักแห่งดวงพระทัยของพระเยซูเจ้า
- มิตรของพระคริสตเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงเรียก ทรงเลือกและส่งออกไป

2010

“ข้าวที่จะเกี่ยวมีมาก แต่คนงานมีน้อย
จงวอนขอเจ้าของนาให้ส่งคนงาน
มาเก็บเกี่ยวข้าวของพระองค์เถิด”

พระเจ้าอยู่ไกล่ท่านทั้งหลายแล้ว” แต่ถ้าท่านเข้าไปในเมืองโดและเขาไม่ต้อนรับ ก็จงออกไปกลางลานสาธารณะ และกล่าวว่า “แม้แต่ฝุ่นจากเมืองของท่านที่ติดเท้าของเรา เราจะสลัดทิ้งไว้ปรักปรำท่าน จงรู้เถิดว่า พระอาณาจักรของพระเจ้าไกล่เข้ามาแล้ว” เรบอกท่านทั้งหลายว่า ในวันพิพากษา ชาวเมืองโสคมจะวิบโทยมากกว่าชาวเมืองนั้น

ศิษย์ทั้งเจ็ดสิบสองคนกลับมาด้วยความชื่นชมยินดี ทูลว่า “พระเจ้าข้า แม้แต่ปีศาจก็ยังอ่อนน้อมต่อเราเดชะพระนามของพระองค์” พระองค์ตรัสตอบว่า “เราเห็นซาตานตกจากฟ้าเหมือนฟ้าแลบ จงฟังเถิด เราให้อำนาจแก่ท่านที่จะเหยียบงูและแมงป่อง มีอำนาจเหนือกำลังทุกอย่างของศัตรู ไม่มีอะไรจะทำร้ายท่านได้ อย่างชื่นชมยินดีที่ปีศาจอ่อนน้อมต่อท่าน แต่จงชื่นชมยินดีมากกว่าที่ชื่อของท่านจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว”



หัวข้อ	พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ไกล่ท่านแล้ว
ธรรมล้ำลึก	พระคริสตเจ้าทรงส่งศิษย์ออกไปประกาศความรอดพ้น
ท่าที	พร้อมรับภารกิจที่พระองค์ทรงมอบหมาย ตามรูปแบบชีวิตของเรา
การดำเนินชีวิต	เจริญชีวิตตามภารกิจของการเป็นศิษย์ ด้วยความไว้วางใจ และเชื่อมั่นในพระเยซูเจ้า

บทอ่านที่หนึ่ง : - อสย 66:10-14ค

หลังจากที่ชาวอิราเอลกลับจากถิ่นแฉกรที่บาบิโลน ประกาศกอิสยาห์เชิญชวนพวกเขาให้มีความชื่นชมยินดี ความหวัง และความมั่นใจว่า พวกเขาจะได้รับพระพรแห่งสันติสุข และความเจริญรุ่งเรือง

บทอ่านที่สอง : - กท 6:14-18

นักบุญเปาโลเล่าถึงการทรมานที่ท่านได้รับในฐานะธรรมทูต ท่านยืนยันว่า การเข้าพิธีสัหนต์หรือไม้นั้นไม่สำคัญ สิ่งที่สำคัญคือการถูกสร้างใหม่ เกิดใหม่จากน้ำและพระจิตเจ้า และเป็นประชากรใหม่ของพระเจ้า

พระวรสาร : - ลก 10:1-12, 17-20

พระเยซูเจ้าทรงส่งสาวกเจ็ดสิบสองคนไปทำภารกิจของพระองค์ พระองค์ทรงแนะนำให้พวกเขา นำสันติสุขและความชื่นชมยินดีไปให้ประชาชน และประกาศว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าไกล่เข้ามาแล้ว

- - จากพระวาจาชีวิต - -

งานมีมากกว่าผู้ทำงาน

ในชีวิตของมนุษย์เรา เมื่อตกอยู่ในสภาพที่ตกต่ำ หมดสิ้นทุกสิ่ง ย่อมมีความท้อแท้สิ้นหวัง พูดได้ว่าเขตกอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ทางด้านร่างกายหมดเรี่ยวหมดแรง กินไม่ได้นอนไม่หลับ หมดกำลังใจที่จะต่อสู้กับชีวิตที่เป็นอยู่ ทางด้านจิตใจคือ โทรม จิตใจห่อเหี่ยว สิ้นหวัง สิ่งเช่นนี้เกิดขึ้นกับชาวอิสราเอล เมื่อคราวที่ตกไปเป็นเชลยที่กรุงบา



บิโลน และถูกปลดปล่อยให้กลับไปยังดินแดนของพวกเขา ทุกคนอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ หมดสิ้นหวัง ไม่รู้จะทำอย่างไรในเวลาเช่นนั้น ประกาศได้ปรากฏออกมาเพื่อปลุกปลอบใจพวกเขา ให้มีกำลังใจและมองไปยังข้างหน้า โดยย้ำกับพวกเขาว่า พระเจ้าทรงพระทัยดี จะไม่ทอดทิ้งพวกเขา พระเจ้าจะให้พวกเขามีความเป็นอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ ประกาศยังบอกอีกว่า นั้นไม่ใช่ความเพื่อฝัน ไม่ใช่ภาพลวงตา เพียงให้ทุกคนตั้งอยู่ในความหวัง และมีความเชื่อไว้ใจในพระเจ้า

นักบุญเปาโลในจดหมายของท่านถึงชาวกาลาเทีย ท่านย้ำว่าความหวังแท้จริงของเราคือพระคริสตเจ้า พระคริสตเจ้าผู้มีชัยต่อไม้กางเขน เพราะโดยความตายบนไม้กางเขนนั้น พระองค์ได้นำความรอดมาสู่มนุษย์เรา โดยการทรมาน ตาย และกลับเป็นขึ้นมา นั้นบันดาลให้เราใช้ชีวิตที่สมบูรณ์ในพระคริสตเจ้า ดังที่ท่านประกาศว่า “สำหรับข้าพเจ้าข้าพเจ้าจะไม่ไ้อวดสิ่งใด นอกจากเรื่องไม้กางเขนของพระคริสตเจ้า” (กล 6:14)

ทั้งท่านประกาศอภิสายห์และนักบุญเปาโล ต่างก็ยืนยันและประกาศเกี่ยวกับความรักและพระทัยดีของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์เรา และท่านพร้อมที่จะเป็นพยานถึงสิ่งนี้ด้วยในชีวิตของท่าน เราผู้ได้รับศีลล้างบาป ซึ่งทำให้เรากลับเป็นบุตรของพระเจ้า เป็นสาวกของพระองค์ เรา

จะต้องทำอะไรหรือพระเจ้าประสงค์สิ่งใดจากเรา พระองค์คงทรงทำกับเราเหมือนกับสานุศิษย์ 72 คนนั้น คือส่งเราออกไปยังโลก เพื่อประกาศเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้าที่มาถึงแล้ว พระองค์ทรงส่งพวกเราออกไป เพราะทรงทราบว่ามึงงานมากมายรอคอยเรอยู่ แต่จำนวนบุคลากรนั้นไม่เพียงพอกับงาน แต่ถึงอย่างไรในพระวรสารพระองค์ก็ย้ำกับเราว่า เรื่องจำนวนคนเป็นเรื่องเล็ก แต่เพื่อทำงานการประกาศข่าวดีพวกเขาต้องทำเต็มที่ เดิมความสามารถ โดยไม่ต้องคิดกังวลถึงสิ่งใดๆ พระองค์จึงได้ทรงย้ำว่า “อย่าเอากระเป๋าสตางค์ ย่าม หรือรองเท้าไปด้วย ไม่ต้องแบกสัมภาระที่ไม่จำเป็นไปด้วย” คือพระองค์ไม่ทรงต้องการให้พวกเราซึ่งเป็นสาวกและผู้ประกาศข่าวดีของพระองค์ห้วงหรือสาละวนอยู่กับสิ่งของต่างๆ ในโลกนี้จนเกินไป จนลืมหน้าที่หลักของเรา ดังนั้น เพื่อให้งานภารกิจหรืองานแพร่ธรรมของเรบรรลุผลสำเร็จ เราต้องพร้อมที่จะมอบทั้งกายและใจ และตัวเราทั้งหมดแก่พระเจ้า และพร้อมที่จะเผชิญกับอุปสรรค ความยากลำบาก และการเบียดเบียน

ยิ่งในโลกของสังคมที่กำลังฟุ้งเฟ้อ และเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านเทคโนโลยีนิยม บริโภคนิยม วัตถุนิยม ฯลฯ จะก่อให้เกิดอุปสรรค และความยากลำบากในการเจริญชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อเป็นประจักษ์พยานแก่พระคริสตเจ้า และเพื่อทำงานแพร่ธรรมประกาศข่าวดีของพระองค์ สิ่งที่ต้องจำ ถ้าหากเราบิดเบือนความคิดและไม่ให้ความสำคัญต่ออุปสรรคและระบบของชีวิต เราก็เสี่ยงที่จะทอดทิ้งพระจิตเจ้า และปล่อยให้พระวรสารเป็นดังคราวยางที่ไร้ความหมาย

ดังนั้นเราจึงให้พระคริสตเจ้าเป็นผู้ดำเนินภารกิจแห่งความรอด เพราะพระองค์เสด็จมาในโลกนี้ เพื่อนำความรอดมาสู่เราทุกคน เราจึงให้พระคริสตเจ้าเป็นผู้นำสันติที่แท้จริง เพราะจากการหล่อเลี้ยงจากพระวาจาของพระองค์ ทำให้เราพบกับความรักและสันติสุขในพระองค์ และขอให้พระคริสตเจ้าเป็นผู้ให้คำสัญญาแห่งความรอดแก่เรา ดังที่พระองค์ตรัสว่า ใครที่ติดตามและเป็นศิษย์ของเรา และปฏิบัติตามคำสอนของเรา คนเหล่านั้นจะพบกับความสุขชั่วนิรันดร ขอให้สิ่งนี้เป็นจริงสำหรับพวกเราแต่ละคนด้วยเถิด



-- ข้อตั้งใจ --

1. ข้าพเจ้าจะนำสันติสุขและความชื่นชมยินดีไปให้กับเพื่อนๆ และญาติพี่น้องของข้าพเจ้า
2. ข้าพเจ้าจะอุทิศตนทำงานแพร่ธรรม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน
3. ข้าพเจ้าจะเป็นธรรมทูตแห่งพระวาจา และประกาศข่าวดีของพระคริสตเจ้าทุกวัน

ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 2010

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	กัณฑ์บูชา	เชิญของถวาย
07.00 น.	พ่อมหาด	ภานิดเขียน	คุณพนิต - คุณจิตรใจ	คุณอุทจน์	คุณครูณี
09.00 น.	พ่ออุทท	คุณวิชุดา	คุณวิไล - คุณทวีทรัพย์	คุณวิรัช	คุณพรทิพย์
19.00 น.	พ่อมณฑล	รัตนฉวีพระ	คุณพรเลิศ - คุณศศิธร	คุณสุมาพร	คุณสุภาพร

บัตรแนบน้อยๆ ที่สำคัญ ... พระเจ้ามีคำตอบในเชิงบวกเสมอ

- มนุษย์พูดว่า "มันเป็นไปได้ไม่ได้"
- พระเจ้าตรัสว่า "ทุกสิ่งเป็นไปได้" (ลก 18:27)
- มนุษย์พูดว่า "ฉันเหนื่อยเกินไป"
- พระเจ้าตรัสว่า "เราจะให้ท่านพักผ่อน" (มธ 11:28-30)
- มนุษย์พูดว่า "ไม่มีใครรักเราจริงสักคน"
- พระเจ้าตรัสว่า "เรารักเธอ" (ยอห์น 3:1-6, ยอห์น 3:34)
- มนุษย์พูดว่า "ฉันทำต่อไปไม่ไหวแล้ว"
- พระเจ้าตรัสว่า "พระหรรษทานของเราเพียงพอแล้ว" (2คร 12:9, สดด 9:15)

- มนุษย์พูดว่า “ฉันคิดไม่ออก”
- พระเจ้าตรัสว่า “เราจะชี้ทางให้ท่าน” (สภษ 3:5-6)
- มนุษย์พูดว่า “ฉันไม่มีทางทำให้สำเร็จได้”
- พระเจ้าตรัสว่า “ท่านทำได้ทุกอย่าง” (ฟป 4:13)
- มนุษย์พูดว่า “ฉันไม่มีความสามารถ”
- พระเจ้าตรัสว่า “เราทำได้” (2คร 9:8)
- มนุษย์กล่าวว่า “มันไม่คุ้มค่าเลย”
- พระเจ้าตรัสว่า “มันจะคุ้มค่า” (รม 8:28)
- มนุษย์พูดว่า “ฉันให้อภัยตัวเองไม่ได้”
- พระเจ้าตรัสว่า “เราให้อภัยท่าน” (โยน 1:9, รม 8:1)
- มนุษย์พูดว่า “ฉันจนปัญญา”
- พระเจ้าตรัสว่า “เราจะประทอนทุกสิ่งที่ท่านต้องการ” (ฟป 4:19)
- มนุษย์พูดว่า “ฉันกลัว!!!”
- พระเจ้าตรัสว่า “เราไม่ได้ประทอนพระจิตแห่งความกลัวแก่ท่าน” (2ทธ 1:7)
- มนุษย์พูดว่า “ฉันกังวล และหืดหวั่งอยู่ตลอดเวลา”
- พระเจ้าตรัสว่า “จงมอบความกังวลทั้งหมดของท่านแก่เราเถิด” (1ปต 5:7)
- มนุษย์พูดว่า “ฉันไม่มีไหวพริบ”
- พระเจ้าตรัสว่า “เราจะประทอนเปรีฯาญาณ” (1คร 1:30)



มนุษย์พูดว่า “ฉันรู้สึกโดดเดี่ยว”

พระเจ้าตรัสว่า “เราจะไม่ทิ้งท่าน หรือลืมท่านเลย” (ฮบ 13:5)

ประกาศ

สรุปข่าว



ยอดทำบุญสันตะสำนัก

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 2010 ทางวัดได้เก็บเงินบุญช่วยสันตะสำนักได้ 7,450 บาท ขอขอบคุณ ในน้ำใจดีทุกท่าน



วันศุกร์ต้นเดือน

วันศุกร์ที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ. 2010 เป็นวันศุกร์ต้นเดือน ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมพิธีมิสซา บูชาขอบพระคุณ เวลา 19.00 น.



ประชุมกลุ่มผู้สูงอายุ

กลุ่มผู้สูงอายุเปลี่ยนการประชุมจากเดิมที่ประชุมในวันศุกร์ต้นเดือน เปลี่ยนไปประชุมทุกวันพฤหัสบดีที่ 2 ของเดือน ซึ่งเดือนกรกฎาคมจะประชุมในวันพฤหัสบดีที่ 8 กรกฎาคม ค.ศ. 2010 เวลา 9.00 น. ณ ห้องประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง



ฉลองวัดนักบุญเบเนดิกโต โป่งยอ

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลองวัดนักบุญเบเนดิกโต โป่งยอ ในวันเสาร์ที่ 10 กรกฎาคม ค.ศ. 2010 เวลา 10.00 น. โดย พระสังฆราช ยอห์นบอสโก ปัญญา กฤษเจริญ (มีรถบัสออกจากหน้าวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง เวลา 8.30 น.)



ปฏิทินมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	กรกฎาคม 2010 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 4 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 14 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ ยอห์นบอสโก ยูธนา คำมัน สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน อุทิศแด่ ฐาเชีย เอ็งว๊วย มหัทธมนพงศ์	คุณจันทร์หา - คุณวีรยา วัด คุณนฤมล
จันทร์ที่ 5 19.00 น.	น.อันตน มารีเย ชักกาเวีย พระสงฆ์ อุทิศแด่ เปโตร พิชัย - สกอลัสติกา สละ แสงเทียน	คุณบุญเพาะ
อังคารที่ 6 19.00 น.	น.มารีเย กอเรตี พรหมอารีและมรณสักขี อุทิศแด่ โยเซฟ กิจ - ฟรังซิสกา ชู่เกีย ทรัพย์เย็น เกดแมนเต ยูธ สันสนยูธ	คุณสมปอง
พุธที่ 7 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 14 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ เบเนดิกโต สุพร - อักเนส ทองใบ ตั้งฉัจฉรรม อุทิศแด่ มิกาเอล เทเดีย - มารีอา เจียมใจ ถังเงิน	ลูก - หลาน คุณอภิรักษ์ - คุณรัชนิกร
พฤหัสบดีที่ 8 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 14 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ โยเซฟ อีนัก - มารีอา อิม ตุลาเดชารักษ์	ลูก - หลาน
ศุกร์ที่ 9 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 14 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ โยเซฟ ธนพล เวโรจน์	คุณอลิสยา
เสาร์ที่ 10 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 14 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ โยเซฟ สุรเทพ สุเสงี่ยม	ภรรยา - ลูกหลาน